

מ"ת 46935/01/22 - מדינת ישראל נגד יהונתן מזר, יניב יעקב שבתאי, ירין דוד סוכר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 46935-01-22 מדינת ישראל נ' מזר ואח'

לפני	כבוד השופט שמואל מלמד
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים	1. יהונתן מזר 2. יניב יעקב שבתאי 3. ירין דוד סוכר

החלטה בעניינו של משיב 3

1. לפני בקשה לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים") למעצרו של המשיב 3 עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו במסגרת תיק פלילי 46929-01-22.

כתב האישום

2. כתב האישום שהוגש ביום 21.1.22 כנגד המשיבים כולל חמישה אישומים. שלושה מהם (אישומים 1-3) מיוחסים למשיב 3.

במסגרת האישום הראשון מיוחסות למשיב 3 יחד עם שני המשיבים הנוספים עבירות אלה:

נשיאה של נשק שלא כדין לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין");

מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) וסעיף 329(א)(2) לחוק העונשין יחד עם סעיף 37 לחוק המאבק בטרור, תשע"ו-2016 (להלן: "חוק המאבק בטרור");

חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 בנסיבות סעיף 335(א)(1) ו-(2) לחוק העונשין;

תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות ממניע של גזענות לפי סעיף 380 בנסיבות סעיף 382 יחד עם סעיף 144 לחוק העונשין.

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 14.11.21 בשעה 01:47 או בסמוך לכך, בילו משיבים 1 ו-2 וציפורה מזר, אשתו של משיב 1 (להלן: "ציפורה"), באזור הטיילת בבת ים. בשלב זה, קבעו משיבים 1 ו-2 להיפגש עם משיב 3 במקום הימצאו באזור התעשייה בבת ים, וזאת בשל תחושתו של משיב 3 כי הוא נתון תחת איום הנשקף לו מפני יריביו שזהותם אינה ידועה למאשימה. בהגיעם אל מקום הימצאו של משיב 3, עדכנו משיבים 1 ו-2 את משיב 3 כי "השטח נקי" ובעקבות כך משיב 3 חבר אליהם. משם עשו המשיבים את דרכם יחד למקום מגוריו של משיב 3, ברחוב בר יהודה בבת ים. משיבים 1 ו-2 המתו למשיב 3 בסמוך למקום מגוריו, בשעה שהוא עלה לבד לדירתו ועד שחזר אליהם כשהוא נושא עמו תיק גב. בנסיבות המתוארות, נשא משיב 3 אקדח מאולתר המהווה נשק אשר בכוחו להמית אדם כהגדרתו בסעיף 144 לחוק העונשין (להלן באישום זה: "האקדח המאולתר"). משיבים 1 ו-2 ידעו כי משיב 3 ייצר כלי נשק מאולתרים בחודשים האחרונים עובר לאירוע נושא האישום, כי הוא נוהג לשאת עמו כלי נשק חמים מסוגים שונים וכי הוא חש מאוים ומצוי בסכסוכים פליליים עם אחרים. המשיבים חזרו יחדיו בהליכה לכיוון טיילת בת ים במטרה לפגוש את ציפורה. בהמשך לכך, בשעה 02:20 או בסמוך לכך, פגשו המשיבים בציפורה בטיילת והחלו ללכת יחדיו מזרחה, לכיוון רחוב השקמה בבת ים. בשעה 02:42 או בסמוך לכך, נכנסו המשיבים וציפורה מכיוון רחוב השקמה אל תוך גינת אשכול המצויה ברחוב השקמה 26 בבת ים (להלן: "גינת אשכול"). בעודם בגינת אשכול, חלפו המשיבים וציפורה על פני קבוצה של שני גברים ושתי נשים אשר שהו יחדיו בקרבת ספסל במרכז גינת אשכול. הקבוצה כללה את ג.ת- צעיר ממוצא ערבי, את מ.ח- צעיר ממוצא ערבי שישב בכיסא גלגלים בשל היותו חולה ALS, את ק.ס ו- א.ח- צעירות ממוצא יהודי (להלן: "הקורבנות"). בעוד המשיבים וציפורה חולפים על פני הקורבנות, פנה משיב 2 אל הקורבנות ואמר: "מה קורה?". ג.ת השיב לו: "הכל בסדר". מיד לאחר מכן פנה משיב 1 אל הקורבנות ואמר להם: "ערב טוב". ג.ת השיב לו: "ערב טוב". המשיבים זיהו את מבטאו הערבי של ג.ת והמשיכו בהליכתם לכיוון סמטה המובילה מגינת אשכול לרחוב גבעתי, הנסתר מפניהם של הקורבנות. שם עמדו המשיבים והחליטו לחבול באופן קשה וחמור ב- ג.ת בכוונה מחמירה, מתוך מניע לאומני- אידאולוגי, בשל מוצאו הערבי, במטרה לעורר פחד ובהלה בקרב הציבור הערבי, וזאת כשהאקדח המאולתר בחזקת משיב 3. המשיבים 1 ו-2 עטו מסיכות על פניהם במטרה להקשות על זיהויים, העבירו את הטלפונים הניידים שהיו ברשותם לידי ציפורה ונערכו לביצוע התקיפה האכזרית תוך סיכום "לזיין" ו- "לקרוע" את ג.ת, כלשונם. המשיבים חזרו אל מקום ישיבתם של הקורבנות כדי להוציא את תכניהם אל הפועל, בצוותא. מיד עם הגיעם אל הקורבנות, בעט משיב 1 בעיטה חזקה בראשו של ג.ת ומיד לאחר מכן הכה באגרופים בראשו. כתוצאה ממכות אלה, נפל ג.ת לארץ. המשיבים החלו לבעוט ולהכות באגרופיהם את ג.ת בעודו שרוע על הארץ, תוך צעקות: "תהרגו אותו, הוא ערבי", "ערבי הומו". במקביל למעשים האלימים כלפי ג.ת, בעט אחד מהמשיבים פעמיים ב- מ.ח, בראשו ובחזהו, בעודו יושב בכיסא גלגלים. בהמשך למתואר, הוציא משיב 3 את האקדח המאולתר וכיוונו לעבר פלג גופו העליון של ג.ת מטווח קצר, במטרה לירות לעברו ולפגוע בו. משיב 2 ראה זאת והסיט את ידו של משיב 3 במהלך הירי כדי למנוע תוצאה קטלנית. בשל כך, נפלט קליע מהירייה שירה משיב 3 מהאקדח המאולתר אשר פגע ב- א.ח וחדר לרגלה. מיד לאחר מכן, המשיכו המשיבים להכות יחדיו את ג.ת בעודו שרוע על הארץ, תוך שמשיב 3 הכה את ג.ת בראשו באמצעות האקדח המאולתר. לאחר המעשים האלימים המתוארים, עזבו המשיבים את גינת אשכול. כתוצאה ממעשיהם של המשיבים, נגרמו ל-

ג.ת. חבלות מרובות בראשו, פניו וגופו, לרבות שבר ברצפת ארובת עין שמאל, חתך עמוק בראשו והמטומות בסינוסים ובפניו, והוא נזקק לאשפוז בבית חולים. כמו כן, כתוצאה מהירי מהאקדח המאולתר חדר קליע לשוק רגל ימין של א.ח. וגרם לה לפצע כניסה בקוטר של 0.5 ס"מ והיא נזקקה לטיפול בבית החולים. בנוסף, נגרמו חבלות של ממש ל- מ.ח. כתוצאה ממעשי המשיבים. במעשיהם המתוארים, נשאו המשיבים נשק בלא רשות על פי דין לנשיאתו וגרמו חבלה חמורה בכוונה מחמירה ל- ג.ת. וניסו שלא כדין לפגוע בו בקליע תוך שימוש בנשק וזאת ממניע לאומני- אידאולוגי ובמטרה לעורר פחד ובהלה בקרב הציבור הערבי תוך פגיעה חמורה בגופו. כמו כן, חבלו המשיבים חבלה חמורה ב- א.ח. בכך שירו לעברה ופצעו אותה, כשהם נושאים נשק חם ובהיותם בצוותא. בנוסף, תקפו המשיבים בצוותא חדא את מ.ח. שהיה נתון בכיסא גלגלים מחמת מחלתו וגרמו לחבלה בגופו בנסיבות מחמירות על ידי חבירתם שלושתם יחדיו לביצוע התקיפה, מתוך מניע לאומני וגזעני בשל מוצאו הערבי.

במסגרת האישום השני מיוחסות למשיב 3 יחד עם משיב 1 עבירות אלה:

ייצור נשק בלא רשות כדין לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין;

ירי בנשק חם באזור מגורים לפי סעיף 340א(ב1) לחוק העונשין.

על פי עובדות האישום השני, סמוך לפני יום 10.9.21 במועד שאינו ידוע במדויק למבקשת, ביקש משיב 1 ממשיב 3 כי ייצר עבורו אקדח מאולתר בקוטר 0.22 מ"מ המבוסס על אקדח סיכות אשר אליו מתחבר צינור מתכת המהווה קנה לירי (להלן באישום זה: "האקדח המאולתר"). משיב 3 נעתר לבקשה וייצר עבור משיב 1 את האקדח המאולתר, המהווה נשק אשר בכוחו להמית אדם כהגדרתו בסעיף 144 לחוק העונשין. משיב 1 החזיק את האקדח המאולתר בביתו ברחוב ההגנה 22 בת ים. במועד שאינו ידוע במדויק למבקשת, הגיע משיב 3 לביתו של משיב 1 ותיקן את האקדח המאולתר שהיה תקול. משיבים 1 ו-3 ביצעו ניסוי ירי כדור אחד מהאקדח המאולתר לעבר קיר דירתו של משיב 1. כיומיים לאחר מכן, במועד שאינו ידוע במדויק למבקשת, ביצע משיב 1 ניסוי בנוכחותה של ציפורה אשתו וירה כדור אחד נוסף מהאקדח המאולתר לעבר קיר דירתו. משיב 1 החזיק באקדח המאולתר עד למועד מעצרו ביום 4.1.22 בלא רשות כדין להחזיקו וכן החזיק בשלושה כדורים בקוטר 0.22 מ"מ אשר אותם קיבל ממשיב 3 בלא רשות כדין להחזיקם. במעשיהם המתוארים, ייצרו המשיבים 1 ו-3 נשק בלא רשות על פי דין לייצרו וכן ביצעו ירי מנשק חם באזור מגורים. המשיב 1 החזיק בנשק בלא רשות על פי דין להחזיקו ובתחמושת התואמת לנשק זה ללא רשות להחזיק בה וכן ביצע ירי נוסף מנשק חם באזור מגורים.

במסגרת האישום השלישי מיוחסות למשיב 3 עבירות אלה:

החזקה של נשק בלא רשות כדין לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין (עבירה המיוחסת גם למשיב 1);

נשיאה של נשק בלא רשות כדין לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין.

על פי עובדות האישום השלישי, כחודשיים קודם ליום 27.10.21 במועד שאינו ידוע למבקשת, רכש משיב 3 מאדם אשר זהותו לא ידועה למבקשת תת מקלע מאולתר בקליבר 9 מ"מ (להלן: "תת המקלע"), המהווה נשק אשר בכוחו להמית אדם כהגדרתו בסעיף 144 לחוק העונשין. ביום 27.10.21 העביר משיב 3 למשיב 1 את תת המקלע כדי שישמור עליו עבורו ועל מנת שלא ייתפס על ידי המשטרה. משיב 1 החזיק בנשק לבקשת משיב 3 בביתו ברחוב ההגנה 22 בת ים במשך יום אחד ואז השיבו למשיב 3. משיב 3 העביר את הנשק מביתו של משיב 1 לחניון הבניין המשותף ברחוב בלפור 137 בת ים, בעודו טעון במחסנית המכילה כדורי 9 מ"מ, עטוף במגבת ובתוך תיק והחזיקו שם מיום 28.10.21 עד ליום 12.1.22. במעשיו המתוארים, נשא משיב 3 נשק בלא רשות על פי דין על ידי כך שהעבירו אל ביתו של משיב 1 ומשם אל בלפור 137 בת ים וכן החזיק בו ללא רשות על פי דין להחזקתו בין המועדים המצוינים לעיל. משיב 1 החזיק בנשק בלא רשות על פי דין ביום 27.10.21.

טיעוני המבקשת

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים. במסגרת הבקשה נטען כי בידי המבקשת קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתם של המשיבים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום ולהוכחת קיומן של עילות מעצר סטטוטוריות לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) נוכח מעורבותם בעבירות ביטחון ובעבירת טרור ולפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים נוכח מעורבותם בעבירות אלימות חמורות תוך שימוש בנשק וכן לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים בשל מסוכנותם לביטחון הציבור.

בתוך כך נטען כי התשתית הראייתית מורכבת מראיות אלה:

באשר לאישום הראשון: הודאותיהם של משיבים 1 ו-2 בתקיפתו של ג.ת. בצוותא חדא עם משיב 3 ואמרותיהם כי משיב 3 אחז בידו את האקדח המאולתר והיכה באמצעותו בראשו של ג.ת. משיבים 1 ו-2 הכחישו את תקיפתו של מ.ת. וטענו כי לא ידעו שמשיב 3 נשא עמו את האקדח המאולתר טרם שהוציאו מכליו; שתיקתו של משיב 3; הודעות שנגבו מהקורבנות בסמוך לאחר האירוע התואמות את גרסאות משיבים 1 ו-2. הקורבנות לא זיהו את המשיבים במסדר זיהוי; מסמכים רפואיים באשר לפגיעות שנגרמו לקורבנות; סרטוני מצלמות אבטחה שהוצבו בכניסה לגינת אשכול וביציאה ממנה המתעדים את המשיבים והקורבנות בסמוך לפני אירוע התקופה ולאחריו. משיבים 1 ו-2 זיהו את עצמם בסרטונים וכן את משיב 3. אשתו של משיב 1, ציפורה, זיהתה אף היא את המשיבים בסרטונים; הודעת ציפורה, אשתו של משיב 1, אשר לא היתה עדת ראייה ישירה לאירוע התקיפה אך מסרה גרסה מפורטת באשר לתנועה אל גינת אשכול, המפגש עם הקורבנות, החלטת המשיבים לשוב אל הקורבנות ויציאתם מגינת אשכול לאחר התקיפה; נתוני מחקרי תקשורת, התכתבויות ואיכונים המאשרים את הימצאותם של המשיבים בקרבת גינת אשכול בסמוך לאירוע התקיפה ואת גרסתם באשר לתנועתם קודם לאירוע התקיפה; סרטון שצולם בערב האירוע עובר לתקיפה בו נראים משיבים 1 ו-2 בפאב עם ציפורה כשהם לבושים בפרטי לבוש הזהים לפרטים הנראים על גופם בסרטוני מצלמות האבטחה של גינת אשכול; בביתם של משיבים 1 ו-2 נתפסו בגדים התואמים את הבגדים בהם הם מתועדים בסרטונים ושניהם אישרו בהודעותיהם כי מדובר בבגדיהם בעת התקיפה; ממצאים מהטלפונים

הניידים של משיבים 1 ו-2 ותוצרי חיפוש מביתו של משיב 2 המעידים על זיקתם לארגון כ"ך ולארגון להב"ה ועל תפיסת עולמם האידאולוגית הרוויה בשנאה כלפי ערבים באשר הם ערבים, לרבות אמירה של משיב 1, שנאמרה על ידו כחודשיים לפני אירוע התקיפה, לפיה: "פה בגינה יש איזה 4 ערבים. נראלי אני נכנס בהם. נקמה" וכן אמירה של משיב 2 לפיה: "מעייף את הערבים" וקריאה להפגנה בה נאמר: "האויב הערבי קונה דירות בכמויות בעיר ואט אט בת ים נכבשת... תוסיפו לזה את שואת ההתבוללות שהם מביטים איתם לעיר והאסון מתחת לאף שלנו". בביתו של משיב 2 נתפסו מדבקות של ארגון להב"ה ועליהן הכיתוב: "בנות ישראל לעם ישראל".

באשר לאישום השני: תפיסת האקדח המאולתר ותחמושת תואמת בביתו של משיב 1; אישור קצין משטרה כי האקדח המאולתר מסוגל להמית; מציאת טביעת אצבע של משיב 3 על האקדח המאולתר; הודאתו של משיב 1 בבניית האקדח המאולתר על ידי משיב 3 לבקשתו, תיקונו והחזקתו בביתו, תוך ביצוע ניסוי ירי וקבלת תחמושת ממשיב 3; סרטון שנתפס במכשיר הטלפון של משיב 1 המתעד את ניסוי הירי בדירתו; הודעתה של ציפורה, אשתו של משיב 1, המאשרת את החזקת האקדח המאולתר על ידי המשיב 1 ואת ניסוי הירי אשר אחד מהם בוצע בנוכחותה; בדיקת מז"פ כי שני חורים בקיר דירתו של משיב 1 בוצעו מירי כלי נשק; שתיקת משיב 3 בחקירתו.

באשר לאישום השלישי: תפיסת תת המקלע עם תחמושת תואמת ברחוב בלפור 137 בת ים בתוך מגבת ותיק בקרבת מקום לגינת אשכול ולמקום מגוריו של משיב 3; אישור קצין משטרה כי תת המקלע מסוגל להמית; מציאת תמונות של תת המקלע במכשיר הטלפון של משיב 1 ותמונות בהן מתועד משיב 1 אוזח בתת המקלע. בתמונות אלה מצוי תת המקלע במגבת הנחזית להיות זהה למגבת בה נתפס תת המקלע; חוות דעת מז"פ לפיה קיימת התאמה מלאה בין תת המקלע והמחסנית הנראים בתמונות שנתפסו במכשיר הטלפון של משיב 1 לבין תת המקלע שנתפס; הודאתו של משיב 1 כי תת המקלע הועבר אליו ממשיב 3 והושב לו; שתיקת משיב 3 בחקירתו.

טיעוני בא כוח משיב 3

4. באשר לאישום הראשון, טען בא כוח המשיב 3 טענות אלה:

- אין בידי המבקשת ראיות המבססות באופן פוזיטיבי קיומו של מניע גזעני ואין בעובדה כי מעשי התקיפה המיוחסים למשיב 3 כלפי קורבנות ממוצא ערבי כדי לבסס את המניע הגזעני הנטען.

- מתוך עדויות קורבנות התקיפה והראיות האובייקטיביות שהן סרטונים שהופקו ממצלמות אבטחה עולה כי המשיב 3 לא יזם את רעיון התקיפה ולא נשא את הנשק, אלא היו אלה המשיבים 1 ו-2 אשר הגו את הרעיון העברייני והוציאוהו אל הפועל, כאשר על פי גרסתו של המשיב 1 היה הוא זה שהחליט לתקוף את הקורבנות ללא עזרתם של המשיבים 2 ו-3 וכאשר על פי גרסתו של ג.ת המשיב 1 הוא שהחל בתקיפתו ופגע בו בראשו באמצעות דוקרן ואילו לגבי משיבים 2 ו-3 מסר כי הוא מתקשה לומר את חלקם באירוע התקיפה.

- עדויות קורבנות התקיפה מצביעות על המשיב 2 כמי שירה בנשק.
- על אף שמשיבים 1 ו-2 טוענים כי משיב 3 נשא את הנשק בתוך תיק, הרי שסרטונים ממצלמות האבטחה מתעדים את משיב 3 ללא תיק ואת משיב 1 נושא תיק מחשב בידו.
- גם מתוך עדויות הקורבנות והמשיבים 1 ו-2 אין ראיות המזהות את המשיב 3 כמי שירה בנשק:
ג.ת מסר בעדותו כי אינו זוכר האם כוון לעברו נשק. לטענתו "בחור שמנמן הוציא נפץ, משהו כתום" והוא שמע קול פיצוץ ומשהו שנכנס לרגלה של א.ח.
מ.ח מסר כי הוא כמעט בטוח שראה את הבחור עם הכיפה מוציא משהו שחור כמעין זיקוק, כי ראה אותו לוחץ עם האגודל, שמע קול פיצוץ וראה אש לכיוונה של א.ח.
א.ח מסרה כי מי שאחז באקדח היה הבחור הנמוך מבין השלושה שחבש כיפה.
נטען כי מעדויות קורבנות התקיפה עולה כי המשיב 2 הוא זה שירה בנשק באשר התיאור שמסרו לרבות חבישת כיפה תואם את תיאורו של המשיב 2, וכאשר המשיב 3 אינו חובש כיפה והוא הגבוה והרזה מבין השלושה.
המשיב 1 מסר בחקירתו שלא ראה שהמשיב 3 כיוון את האקדח לקורבן וקודם לכן מסר כי אינו זוכר שמישהו ירה באקדח ולא שמע קול ירי. משיב 1 שינה עדותו ומסר כי משיב 3 היכה את הקורבן עם אקדח סיכות שהחזיק בידו וכי עשה כן מתוך הגנה עצמית ולאחר שנחלץ לסייע למשיב 2. בהמשך, חזר בו המשיב 1 מגרסתו הקודמת וטען כי אינו זוכר מה עשה משיב 3 עם האקדח, כי יכול להיות שהיכה עם האקדח אך זוכר שראה אותו אוחז באקדח כשידיו כלפי מעלה.
המשיב 2 טען כי המשיב 3 נופף עם אקדח הסיכות ועשה תנועה של לחיצה אך אינו זוכר ששמע קול של ירי. לאחר מכן, שינה המשיב 2 גרסתו וטען כי אינו זוכר האם המשיב 3 לחץ על ההדק או כיוון את הנשק, וזאת לאחר ששמר על זכות השתיקה.
- ג.ת מסר בעדותו כי חלקו של משיב 3 בתקיפה היה בכך שהלה היכה אותו בפרצוף.
- עדותו של המשיב 2 כי היה הוא זה שהסיט את ידו ומנע ירייה באקדח היא עדות של שותף לעבירה הטעונה חיזוק, אלא שגרסאותיהם הבלתי אחידות של המשיבים 1 ו-2 אינן יכולות לספק תוספת ראייתית לאמרות של כל אחד מהם.
- אין ראיות כי מ.ח היושב על כיסא גלגלים הותקף על ידי המשיבים המכחישים את תקיפתו. גם המבקשת אינה יודעת מי תקף את מ.ח ומייחסת זאת למי מהמשיבים. כמו כן, מתוך התיעוד הרפואי עולה כי מ.ח סבל ממכה בראשו שלא הצריכה כל טיפול.
- לא ניתן להטיל ספק בגרסאותיהם של המשיבים 1 ו-2 באשר למניע לתקיפת הקורבנות ואולם לסמוך על גרסאותיהם באשר לנושאים אחרים. כמו כן טען כי לא ניתן לסמוך דבר על עדויותיהם של המשיבים

1 ו-2 אשר היו נתונים תחת השפעת אלכוהול ומסרו מספר גרסאות סותרות בין לבין עצמן ובין לבין עדויות קורבנות התקיפה.

5. באשר לאישום השני, טען בא כוח המשיב 3 כי התשתית הראייתית מורכבת למעשה משלוש גרסאות שונות מפי המשיב 1 הן באשר לזהות מייצר הנשק והן באשר לזהות היורה בשטח מקום מגורים. כך באשר לזהות מייצר הנשק טען המשיב 1 כי הוא ייצר את הנשק לבדו, כי ייצר את הנשק יחד עם המשיב 3, וכי המשיב 3 ייצר את הנשק לבדו. כמו כן באשר לניסוי הירי טען המשיב 3 כי ביצע את הירי לבדו, כי עשה זאת יחד עם המשיב 3 וכי עשה זאת בעצמו בנוכחות המשיב 3. ציפורה, אשתו של המשיב 1, אישרה בעדותה כי המשיב 1 ביצע ירי בתוך ביתם והיא אינה זוכרת שמשיב 3 נכח בביתם בזמן הירי. נטען כי לא ניתן לבסס ראיות לכאורה על גרסה אחת מבין הגרסאות השונות שהשמיע המשיב 1, כאשר הוא מעיד על עצמו כי שיקר בחקירותיו.

בא כוח המשיב 3 טען כי המבקשת טוענת לקיומה של ט.א של המשיב 3 על האקדח, אולם אין כל חוות דעת המצביעה על כך, ודווקא קיים דו"ח מסכם של חקירת מז"פ לפיו לא נמצאו טביעות אצבע, כאשר חוות דעת שהועברה להגנה ביום 22.2.22 אינה מעלה ממצאים בנוגע לנשק אלא לחפצים אחרים. כמו כן נטען כי לא קיימת חוות דעת המצביעה על כך שמדובר בנשק שבכוחו להמית.

6. באשר לאישום השלישי, טען בא כוח המשיב 3 כי אף אישום זה מבוסס על גרסתו של המשיב 1 לפיה מסר לו המשיב 3 נשק לשמירה עליו שמר יום אחד, אולם כשהוצגה לו תמונה של הנשק לא ידע להשיב האם זהו הנשק המדובר. כמו כן נטען כי אין לייחס למשיב 1 ידיעה של פרטים מוכמנים, לפי שאין מדובר בכאלה אלא בפרטים "מושתלים". עוד נטען כי אין ראיות הקושרות בין התיק שנמצא בכתובת בניין המגורים ובו הנשק לבין המשיב 3.

7. בא כוח המשיב 3 טען כי יש לקבוע, אפוא, שלא קיימת תשתית ראייתית באשר לאישומים השני והשלישי וכי התשתית הראייתית לאישום הראשון מלמדת כי לא קיים מניע לאומני וכי חלקו של המשיב 3 באירוע הוא מינורי, היות ולא היה מחולל ויוזם התקיפה, לא נשא נשק ולא ירה בנשק אלא הצטרף למשיבים 1 ו-2 שחלקם באירוע התקיפה הוא הדומיננטי.

תגובת בא כוח המבקשת לטיעוני בא כוח משיב 3

8. באשר לקיומו של מניע לאומני (ביחס לתקיפת ג.ת) ולמניע גזעני (ביחס לתקיפת מ.ח), טען בא כוח המבקשת כי הבסיס הראייתי לכך מצוי הן בעדויות הקורבנות והן בעדויות המשיבים 1 ו-2 והפנה אליהן.

8.1 נטען כי המשיבים למדו על הזהות הלאומית של הקורבנות מהמבטא הערבי של ג.ת ולא הצביעו על כל מניע אחר לתקיפת הקורבנות זולת המניע הלאומני והמניע הגזעני. כמו כן פעלו באופן מתוכנן, כאשר חלפו על פני הקורבנות, החליטו לתקוף אותם וחבשו מסיכות כדי שלא יזהו. אירוע התקיפה היה חריף באופן מיידי ולא מדובר באירוע שהסלים. כמו כן נטען כי די באמירותיו של ג.ת בדבר אמרות המשיבים בעת שתקפוהו על מנת לבסס מניע לאומני לתקיפה, במידה הנדרשת לצורך קיומן של ראיות לכאורה. בהקשר זה הפנה בא כוח המבקשת לאלה:

המשיב 1 מסר בהודעתו מיום 5.1.22 כי לאחר שבילה עם חבריו ואשתו במועדון, הלך הוא עם המשיבים 2 ו-3 ועם אשתו ברגל דרך גן אשכול. בדרכם ראו שני צעירים שאחד מהם ישוב על כיסא גלגלים. הבחור הגבוה אמר למשיבים "ערב טוב" והם המשיכו בהליכתם ופנו ימינה. בשלב זה, ביקש המשיב 1 מאשתו להמתין ומהמשיבים 2 ו-3 להתלוות איתו חזרה אל הבחור הגבוה. כשהגיעו למקום, ישב הבחור הגבוה על הספסל. המשיב 1 בעט בו "בעיטת כדורגל" בפניו, היכה אותו ב"כמה בוקסים" עד שנפל ארצה. הנתקף התרומם והחל לתקוף ולהתגונן. המשיב 1 היכה בו שוב ב"אגרופים לפניו" והוא נפל. כך מספר פעמים עד שהמשיבים 2 ו-3 משכו את המשיב 1 מהמקום, חזרו לאשתו של המשיב 1 והלכו כל אחד לביתו. המשיב 1 מסר כי לא ראה את המשיב 2 תוקף וכי לא ראה או שמע ירי. לדבריו, הבחור הגבוה והבחור על כיסא גלגלים שמעו שירים בערבית והיו עמם שתי בחורות. הבחור הגבוה אמר למשיבים "ערב טוב" והחל לצחוק עליהם. המשיב 1 התעצבן מכך, חש מושפל ואמר לעצמו כי הגיעו מים עד נפש, בשל כך שבעבר חווה השפלות דומות מצד ערבים. בהמשך לכך, ביקש המשיב 1 מהמשיבים 2 ו-3 להתלוות אליו ולשמור עליו בזמן שהוא "ישוב" אותו לבד. המשיב 1 ניגש אל הבחור הגבוה ובעט בפרצופו. בהמשך, היכה בו באגרופים שוב ושוב כשהנתקף נופל וקם. המשיב 1 טען כי לא שמע ירי וכי האקדח המאולתר שנתפס בביתו לא קשור לאירוע. המשיב 1 מסר כי עשה טעות וכי נתן לרגשותיו להשפיע עליו בזמן שהיה נתון בהשפעת אלכוהול. לדבריו, חווה תקיפות רבות בחייו במיוחד מערבים והביע צער שלא נהג באחריות. לדבריו, חש מושפל, פגוע וכועס מכך שהנתקף צחק עליהם ו"שיחק אותה מפחיד". המשיב 1 טען כי המשיבים 2 ו-3 תקפו גם הם את הבחור הערבי מתוך הגנה כי הוא השתולל עם אגרופים. כשנשאל כיצד זיהה שהנתקף ערבי, השיב: "כבר לפי המוסיקה ששמעתי בשפה הערבית וגם עם המבטא של ה"ערב טוב" שהיה בערבית".

המשיב 2 תיאר בהודעתו מיום 7.1.22 אירועים קודמים בהם חש מאוים על ידי ערבים. לדבריו, בעת שחלפו על פני הקורבנות, הסתכל הוא לעברם ושאלם "הכל טוב" בתגובה למבט חודרני של הבחור הגבוה לעברו. הבחור הגבוה השיב "הכל טוב למה יש בעיה" במבטא ערבי. לדבריו, המשיכו הוא ושני המשיבים הנוספים ללכת ושוחחו ביניהם על תגובת הבחור הגבוה ועל כך שבעבר חוו השפלות. המשיב 3 היה הראשון להחליט לחזור ו"לזין אותו". לפני ששבו למקום האירוע, עלה המשיב 3 לביתו והביא עמו תיק. המשיב 2 מסר כי המשיב 3 היה זה שתקף ראשון, לדבריו "הוא לא מפחד מכלום, הוא חמום מוח, הוא לא פחדן והוא גם פליליסט". המשיב 2 מסר כי במהלך התקיפה, תקף אף הוא את הבחור הערבי הגדול וראה את המשיב 3 מחזיק בידו אקדח סיכות "ודופק לו מכות עם האקדח סיכות לערבי" וכן ראה שהמשיב 3 "לחץ על האקדח לעבר אותו ערבי" אבל לא שמע רעש של ירי. המשיב 2 טען כי ראה שהמשיב 3 לוחץ על האקדח סיכות והוא הדף אותו ואחז בידו כי פחד מהסיטואציה. לדבריו, המשיב 3 סיפר לו כי הוא מסוכסך עם אנשים ומחזיק בנשק מאולתר מסוג אקדח סיכות עם כדורים. המשיב 2 טען כי רק בפרסום האירוע לאחר מספר ימים למד ששתי הבחורות היו יהודיות. המשיב 2 אישר כי ביצעו את התקיפה בגלל שהנתקף היה ערבי, לדבריו "פשוט התפוצץ כל הרגשות שלי ושל החברים שלי באותו רגע כל מה שעברנו בעבר... וגם האלכוהול השפיע... והכל עלה ביחד עם ההשפלות שכל אחד מאיתנו עבר ואמרנו די כבר לא יכולים לסבול את הסבל הזה ואז עשינו את הפרסה הטיפשי ותקפנו אותו, אני מצטער על כך...". המשיב 2 מסר כי "כנראה" שהמשיב 3 ביצע את התקיפה משום שהנתקף היה ערבי ובשל השפלות דומות שחווה בעבר.

מסרטון המתעד את השחזור שביצעו המשיבים 1 ו-2 עולה כי המשיב 1 מסר כי הוא זה שיזם את אירוע

התקיפה לאחר שחש מאוים ומושפל על ידי ג.ת אשר גם הפחיד את אשתו בעת שחלפו על פניו. המשיב 2 מסר כי שלושתם החליטו לחזור ולריב עם הקורבנות לאחר שחוו בעבר אירועי אלימות וגזענות על ידי ערבים.

ג.ת מסר בהודעתו מיום 13.1.22 כי אינו זוכר האם עובר לתקיפה שמעו מוסיקה אולם באותו הערב שמעו מוסיקה, ובעת שהמשיבים חלפו על פניהם, קרא הוא ל- מ.ח בשמו "מחמוד" ושניהם החלו לצחוק. לדבריו, הבחור עם הכיפה שאל את כולם "מה קורה" והסתכל בעיניו. ג.ת השיב לו "הכל בסדר". המשיבים האחרים חייכו לעברו של ג.ת. ג.ת מסר כי הבחור עם הכיפה הסתכל לעברם במבטים לא נעימים "כאילו מנסה לתקוף", ובזמן התקיפה אמר לחבריו "תהרגו אותו, הוא ערבי". ג.ת מסר כי אינו זוכר האם כוון לעברו אקדח.

ג.ת מסר בהודעתו מיום 15.11.21 כי בעת שישב יחד עם מ.ח ושתי ידידותיהם בגינת אשכול בבת ים חלפו על פניהם שלושה בחורים ובחורה. בחור אחד חבש כיפה שחורה, לבש בגדים שחורים והיה בעל זקן קצוץ ומבנה גוף ספורטיבי. בחור נוסף היה גבוה יותר, רזה ולבש בגדים כהים. בחור שלישי היה שמנמן ולא גבוה, ג'ינג'י עם זקן קצר. השלושה אמרו ל- ג.ת וחבריו: "מה קורה?", כשהשיבו הם כי "הכל בסדר" המשיכו הארבעה. לאחר כ- 5-7 דקות חזרו שלושת הבחורים כשהם עוטים מסכות וכובע של קפוצ'ון על הראש. אחד מהם שאל: "מה קורה?". ג.ת הסתובב וזיהה שמדובר בבחור עם הכיפה. בשלב זה, היכה הבחור עם הכיפה את ג.ת באמצעות דוקרן בראשו. הבחור הרזה והגבוה היכה בפרצופו של ג.ת באמצעות רגלו. ג.ת מסר כי לכל השלושה היו דוקרנים ביד. לבחור עם הכיפה היה דוקרן עם אחיזה של מברג ולשניים האחרים היה סכין קטנה. ג.ת הדף את השלושה. הבחור השמנמן בעט ב- מ.ח ברגליו ובחזהו, הוציא דבר מה בצבע כתום ואז נשמע קול פיצוץ. בשלב זה, ראה ג.ת כי משהו נכנס לרגלה של א.ח והיא יחד עם מ.ח ו- ק.ס החלו לצעוק וברחו. ג.ת הותקף על ידי השלושה שהמשיכו להכות בו ואמרו לו: "ערבי מניאק". ג.ת מסר כי ראה אגרופן בידיהם של הבחור עם הכיפה והבחור הרזה. תיאר את החבלות שנגרמו לו ומסר כי השלושה ברחו בריצה ימינה והוא הליך לכיסה בה שהו חבריו. ג.ת שלל ויכוח קודם עם השלושה ולדבריו בזמן שהיכו בו כינו אותו "ערבי מניאק".

ג.ת הצביע בהודעתו מיום 27.12.21 על הבחור עם החולצה הראשונה המתועד בסרטון כמי שהיכה אותו מלכתחילה ופגע בעינו. ג.ת מסר כי הוא מתקשה לומר מה עשו לו שני הבחורים האחרים. לדבריו, הבחור עם הכיפה משך אותו בחולצתו מאחור. ג.ת מסר כי השלושה אמרו שיהרגו אותו כי הוא ערבי.

מ.ח מסר בהודעתו מיום 14.11.21 כי בעת שישב עם ג.ת, ק.ס, ו- א.ח בספסלים ליד גן אשכול חלפו על פניהם שלושה גברים לבושים בקפוצ'ונים ואישה אחת. אחד מהם לבש ציצית וחבש כיפה. השלושה שאלו אותם "הכל בסדר?". ג.ת והבנות השיבו להם שהכול בסדר. המשיבים המשיכו ללכת עד לסוף הסמטה, ולאחר כעשר דקות שבו למקום. מ.ח ישב על כיסא גלגלים בין שני הספסלים. בשלב זה, שמע רעש של בעיטה וסובב את כיסא הגלגלים. אז הבחין באדם לבוש בקפוצ'ון שחור מחזיק בידיו דבר מה, שמע "בום" וראה עשן לכיוון ג.מ ו- א.ח. מיד לאחר מכן הגיע אדם עם קפוצ'ון ירוק של נייק ובעט בחזהו ובראשו של מ.ח. מ.ח מסר כי נכנס להלם והחל להימלט. אז הבחין ב- א.ח שהיא מדדה ואומרת שירו בה. מ.ח ו- א.ח החלו להימלט לכיוון הקיוסק שם פגשו בשוטרים ובדרכם שמע מ.ח אגרופים שניתנו ל- ג.ת. לאחר זמן מה, ראה מ.ח את ג.ת מדמם מראשו ומספר כי נדקר בראשו. מ.ח תיאר את האדם שפגע בו כבעל זקן קצר

בצבע ג'ינג'י ובעל גוף ממוצע אחוז אמוק. מ.ח תיאר את הבחור עם הכיפה והציצית כבעל זקן שחור, תלתלים וגוף ממוצע ולדבריו הוא הוביל את האחרים. מ.ח מסר כי הותקפו משום שהיו ערבים שישבו עם יהודיות. מ.ח מסר כי ראה שניים מכים אך ג.ת: הבחור עם הכיפה והבחור הלבוש בשחור. לדבריו, הבחור עם הכיפה הוציא דבר מה שחור כמעין זיקוק ארוך כמו עט, לחץ עם האגודל ונשמע קול פיצוץ. מ.ח ראה אש לכיוונם של ג.ת ו- א.ח. בשלב זה קיבל מ.ח בעיטה מהבחור עם הקפוצ'ון הירוק. מ.ח מסר: "אנחנו לא התגרנו באף אחד ואפילו היינו איתם נחמדים אפילו שאני לא מכיר אותם. זה שהם פנו אלינו היה מוזר בדיעבד אני אומר שהרגשתי שמהו הולך לקרות לפי המבט שלהם כאילו הם מתכננים משהו".

8.2 נטען כי תקיפתו של מ.ח כשהוא נכה על כיסא גלגלים מעידה אף היא על מניע לאומני וגזעני. המשיבים הכחישו את תקיפתו של מ.ח בחקירתם, אולם מנגד קיימות הודעותיהם של מ.ח ו- ק.ס.

בא כוח המבקשת הפנה להודעתו של מ.ח מיום 14.11.21 שאוזכרה לעיל וכן להודעתו מיום 27.12.21 אז הצביע מ.ח בסרטון שהוצג לפניו על הבחור שתקף אותו בכך שבעט בחזהו פעמיים וכן הצביע על שני הבחורים שתקפו את ג.ת ועל הבחור שירה לעבר א.ח. כמו כן הפנה להודעתה של ק.ס.

ק.ס בהודעתה מיום 14.11.21 מסרה כי בעת שישבה יחד עם חברתה א.ח ושני ידידיה ג.ת ו- מ.ח חלפו על פניהם שלושה בחורים ובחורה אחת. שני בחורים לבשו בגדים שחורים ואחד היה נמוך ושמנמן חבוש כיפה ובעל קרחת. השלושה שאלו "שלום מה נשמע". ג.ת השיב להם שהכול בסדר והם המשיכו ללכת. לאחר כעשר דקות חזרו שלושת הבחורים: הבחור הקירח, הנמוך עם הכיפה, הבחור הגבוה שלבש חולצה ירוקה והיה בעל זקן לא ארוך, בחור שלישי שאת פניו לא ראתה ק.ס. הבחור הנמוך עם הכיפה צעק מילה שהיא אינה זוכרת ואז הבחור הגבוה בעל החולצה הירוקה בעט בפניו של ג.ת. השניים החלו לריב ואז הבחור השלישי בעט בפניו של מ.ח. בשלב זה, נשמעה ירייה ו- ק.ס במשהו כתום עף לכיוון רגלה של א.ח. ק.ס מסרה שבשלב זה נכנסה לחדרה, ראתה את ג.ת ללא חולצה ומדמם. ק.ס מסרה כי ברגע שהבחור עם הכיפה צעק, קפץ הבחור השלישי על מ.ח ובעט בפניו. הבחור השלישי עמד מימין ל- מ.ח והוציא דבר מה בצבע שחור שנראה כמו אקדח קפצונים בעל קנה ארוך. ק.ס ראתה משהו כתום יוצא מהקנה ושמעה קול נפץ. בשלב זה היא ו- א.ח החלו לרוץ לכיוון היציאה והתקשרו לאמבולנס. בעת מנוסתה, הבחינה שכל השלושה קופצים על ג.ת.

8.3 נטען כי ממצאים מתוך מכשירי הפלאפון של משיבים 1 ו-2 מעידים על תפיסת עולם אידאולוגית קיצונית ואלימה של שנאת ערבים. בהקשר זה הפנה בא כוח המבקשת לאלה:

בחקירתו מיום 16.1.22 הוצגה למשיב 1 הודעה ששלח לאשתו ביום 6.9.21, כחמישה חודשים לפני אירוע התקיפה, בה כתב: "אני עוד לא עולה כי אחיך פה בגינה ויש איזה 4 ערבים", "נראלי אני נכנס בהם", "נקמה". המשיב 1 מסר בתגובה כי בעת ששהה בגן הניצחון בבת ים, נשאר לשמור על אחיה של אשתו כבן 13 וחברתו לאחר שהבחין בארבעה ערבים במקום. המשיב 1 טען כי מחק את ההודעות משום שהיה "בסטלה", ולאחר מכן טען כי לא מחק בהעדר צורך.

בחקירתו מיום 11.1.22 הוצגה בפני המשיב 2 הודעה ששלח ביום 9.11.21 בה כתב: "האויב הערבי קונה דירות בכמויות בעיר ואט אט בת ים נכבשת... תוסיפו לזה את שואת ההתבוללות שהם מביטים איתם לעיר אסון והאסון מתחת לאף שלנו". המשיב 2 אישר כי שלח את ההודעה ל"אילאי" מבית

הכנסת. המשיב 2 טען כי תמונות של תנועת "כך" ושל "כהנא" שנמצאו במכשיר הפלאפון שלו והן מחודשים אוקטובר- נובמבר 2021 לא נשלחו על ידו אלא התקבלו מאנשי קשר החברים בקבוצות של בתי כנסת ומקום עבודתו.

מתוך דו"ח פעולה שערך רס"ר י' בינאלי ביום 4.1.22 עולה כי בחיפוש בביתו של המשיב 2 נמצאו 6 מדבקות עם הכיתוב "בנות ישראל לעם ישראל".

9. באשר למעורבותו של המשיב 3 בתקיפתו של ג.ת, טען בא כוח המבקשת כי בטיעונו שבכתב מאשר בא כוח של המשיב 3 את מעורבותו של המשיב 3 בהכאתו של ג.ת, כך שאין מחלוקת על עצם השתתפותו של המשיב 3 במעשי האלימות. בא כוח המבקשת טען כי אין נפקא מינה לצרכי הליך המעצר מי יזם את התקיפה וחלקו של מי היה עיקרי וכי מקומם של הטיעונים בעניינים אלה הוא בהליך העיקרי.

10. באשר למעורבותו של המשיב 3 בירי כלפי א.ח, טען בא כוח המבקשת כי עדויות הקורבנות ועדותו של המשיב 2 מאשרות את עצם הירי באקדח, כאשר המשיבים 1 ו-2 מסרו שניהם לאורך כל חקירותיהם כי המשיב 3 אחז באקדח המאולתר, כאשר המשיב 2 הדגים במהלך השחזור את האופן בו כיוון המשיב 3 את האקדח לעבר גופו של ג.ת לפני שהסיט את ידו ובוצע הירי ואילו המשיב 3 שתק, בהקשר זה הפנה בא כוח המבקשת לאלה:

בהודעתו מיום 6.1.22 מסר המשיב 2 כי לאחר שבילה במסיבה עם המשיב 1 ואשתו, קיבל המשיב 1 שיחת טלפון מהמשיב 3 שביקש ממנו לאסוף אותו מאחר שהוא מעורב בסכסוכים וראה את אחד מיריביו עולה לדירה של חברתו. המשיב 1 סיפר כך למשיב 2 וביקש ממנו שילכו יחד אל המשיב 3 וילוו אותו אל ביתו. המשיבים 1 ו-2 נסעו במונית למקום בו המתין המשיב 3, אספו אותו עמם ולאחר מכן הלכו יחד לכיוון הטיילת וחזרו לכיוון ביתם. בשלב מסוים המתין למשיב 3, לבקשתו, מיד ביתו כי רצה ליטול דבר מה מביתו. המשיב 3 ירד מביתו כשהוא נושא תיק צד בצבע כחול והשלושה הלכו לגן אשכול. בעת שהלכו בגן ראו שני גברים, אחד מהם ישוב על כיסא גלגלים ושתי בחורות. המשיבים הסתכלו לעברם והמשיב 2 פנה לעברם ושאל "הכל טוב?". אחד מהארבעה השיב "הכל בסדר למה יש בעיה" והשלושה התקדמו בהליכתם. לאחר כחצי דקה עצרו, החלו לשוחח על אופן הדיבור של הבחור שהשיב להם במבטא ערבי והחליטו לשוב על עקבותיהם ולריב עמו. המשיב 3 הוביל והיה הראשון להכות את הבחורה שישבה על הספסל. המשיבים 1 ו-2 הצטרפו אליו והיכו גם הם את הבחור הגדול שישב על הספסל. המשיב 2 מסר כי בשלב מסוים של התקיפה, החזיק המשיב 3 בידו אקדח מאולתר העשוי ממהדק סיכות גדול עמו היכה את הבחור הערבי הגבוה ועשה תנועה של לחיצה על האקדח. לדבריו, קודם לאירוע התקיפה סיפר לו משיב 3 כי הוא מחזיק באקדח מאולתר. המשיב 2 מסר כי הבחור הערבי התרומם וקילל את השלושה. הללו קיללו אותו בחזרה "ערבי הומו מזדיין", ולאחר מכן התרחקו מהמקום, חזרו למקום בו המתנה להם ציפורה ומשם הלכו כל אחד לביתו. המשיב 2 מסר כי לא שמע קול של ירי מאחר שהיה "מסטול" וכי ייתכן שהיה ירי אותו לא שמע. המשיב 2 שלל כי הוא והמשיב 1 החזיקו באגרופנים. המשיב 2 טען כי לא ביצעו את התקיפה משום שהקורבנות היו ערבים, אלא משום שהיו נתונים להשפעת אלכוהול וביניהם לבין הקורבנות היו חילופי מבטים וקללות. המשיב 2 טען כי אינו זוכר מי היכה את הבחור על כיסא הגלגלים.

בהודעתה מיום 14.11.21 מסרה א.ח כי בעת שישבה עם חבריה ג.ת, מ.ח ו- ק.ס בגן עברו לפתח שלושה בחורים שחבשו כיפות ואישה אחת, שהסתכלו לעברם ושאלו האם הכל בסדר. השלושה חזרו לאחר מספר

דקות כשעל פני חלקם מסיכות בד והחלו לתקוף את ג.ת באמצעות אגרוף או בעיטה לפניו. לפתח הבחור הנמוך מבין השלושה, שלבש חליפה וחבש כיפה, הוציא אקדח והחזיקו מאחורי גבו. א.ח שמעה רעש של ירייה וראתה אור כתום. בשלב זה חשה ערפול ולא הבינה כי נפגעה. לאחר מכן הבחינה כי רגלה מדממת והחלה לנוע יחד עם מ.ח ו-ק.ס לכיוון הכביש. ג.ת נותר במקום והוכה על ידי השלושה. א.ח מסרה כי הבחור שהחזיק את האקדח היה הנמוך מבין השלושה וחבש כיפה.

בהודעתה מיום 16.11.21 מסרה ק.ס כי בעת שישבה עם חברתה א.ח ושני ידידה ג.ת ו-מ.ח על ספסלים בכניסה לגן חלפו על פניהם שלושה בחורים ובחורה אחת כשהם לבושים בבגדים שחורים, שניים מהבחורים היו גבוהים ואחר היה נמוך, שמנמן עם כיפה על הראש וקרחת. השלושה שאלו "שלום מה נשמע". ג.ת השיב להם שהכל טוב והם המשיכו ללכת. לאחר כעשר דקות חזרו השלושה. הבחור הנמוך, הקירח עם הכיפה חבש את הקפוצ'ון על ראשו וענד משקפיים שחורות. בחור נוסף היה גבוה עם חולצה ירוקה וזקן לא ארוך. ק.ס שלא ראתה את פניו של הבחור השלישי. כשהגיעו אליהם השלושה, הבחור הנמוך עם הכיפה צעק מילה שאינה זוכרת ומיד לאחר מכן הבחור הגבוה עם החולצה הירוקה בעט ל-ג.ת בפניו והשניים החלו לריב. הבחור השלישי שאת פניו לא ראתה בעט בפניו של מ.ח. ק.ס שמעה בשלב זה רעש של ירייה וראתה דבר מה כתום עף לכיוון רגלה של א.ח. בשלב זה ברחו השלושה. ג.ת היה ללא חולצה, פניו היו נפוחות והוא דימם. בהמשך מסרה ק.ס כי אינה זוכרת את תיאורו של הבחור השלישי אולם לדבריה היה זה שבעט ב-מ.ח וירה ל-א.ח ברגל. ק.ס מסרה כי לאחר שהבחור עם הכיפה צעק, קפץ הבחור השלישי על מ.ח ובעט בפניו בצד ימין, הוציא דבר מה בצבע שחור בעל קנה ארוך שלא נראה כמו אקדח רגיל, נשמע קול נפץ ומשהו כתום יצא מהקנה. ק.ס מסרה כי הבחור עם החולצה הירוקה והבחור עם הכיפה הם שהרביצו ל-ג.ת ובעת מנוסתה הבחינה שכל השלושה קפצו על ג.ת.

חוות דעת של המכון לרפואה משפטית שערכה ד"ר מאיה פורמן קובעת כי בבדיקה שבוצעה ל-א.ח ביום 16.11.21 נמצא בשוק הימנית גוף זר מתכתי המתאים לקליע.

בהודעתו מיום 6.1.22 מסר המשיב 1 כי הוא היה הראשון אשר ניגש לבחור הערבי והיכה בו "בעיטת כדורגל" וכשזה התרומם הלם בו באגרופים בפניו עד שנפל לרצפה. במקביל הבחין המשיב 1 בשתי הבחורות והבחור הנכה בורחים לכיוון הקיוסק ואת המשיב 3 מחזיק בידו אקדח סיכות מאותו סוג של אקדח סיכות שנתפס בביתו של המשיב 1 בעת מעצרו. המשיב 1 מסר כי ראה את המשיב 3 מחזיק באקדח הסיכות וכי המשיב 3 היכה באמצעות אקדח זה את הבחור הערבי בגופו ובראשו. בשלב זה וכשהבחין המשיב 1 כי הבחור הערבי לא נכנע, המשיך הוא להכות בו באגרופים עד שנפל על המדרכה. כשניסה לקום, היכה בו המשיב 1 בפניו ואז המשיבים 2 ו-3 משכו אותו. הבחור הערבי נעמד וקילל את המשיבים והם השיבו לו "שפעם הבאה נזין אותך". המשיב 1 טען כי לא שמע את הירי שבוצע מהנשק המאולתר. המשיב 1 טען כי הנשק המאולתר שנתפס בביתו הוא נשק שהמשיב 3 הכין עבורו, לפי בקשתו ולאחר שראה אקדח מאולתר דומה הנמצא בחזקתו. המשיב 1 מסר כי שלח למשיב 3 תמונה של האקדח על מנת שיבין שהוא לא תקין ולאחר מכן הגיע המשיב 3 לביתו ותיקן את האקדח שבנה עבורו ואף ביצע ירי לעבר הקיר. המשיב 1 ביצע ירי נוסף על מנת לוודא כי האקדח יורה. המשיב 1 טען כי במהלך התקיפה לא החזיקו באגרופנים או דוקרנים. המשיב 1 מסר כי תקיפתו את הבחור הערבי קשורה ברגשות השפלה שחש לאחר אירוע בו הלך עם אשתו בטיילת וערבים שהיו במקום הסתכלו לעברו וקיללו אותו ואילו הוא לא הגיב. לדבריו "ומה שהיה לי עם אותו ערבי באותו ערב התקיפה זה היה סוג של סערת רגשות הכל צף לי מהעבר וזה הגיע מים עד נפש".

בהודעתו מיום 10.1.22 מסר המשיב 1 כי הוא זה שיזם את התקיפה לאחר שהבחור הערבי ענה להם בצורה מאיימת ותקיפה, ואמר למשיבים 2 ו-3 "בוא נלך לזיין אותו" כשהתכוון לכך שהוא יתקוף. המשיב 1 מסר כי המשיב 3 הצטרף אליהם באותו ערב לאחר שחש מאוים וביקש להתלוות אליהם. המשיב 1 מסר כי במהלך התקיפה הבחין במשיב 3 מחזיק באקדח כשידיו כלפי מעלה, אך אינו זוכר האם המשיב 3 היכה עם האקדח. לדבריו, המשיב 3 בנה את הנשק וכי שיקר כשמסר שהוא זה שבנה את הנשק בכוונה לשמור על המשיב 3. המשיב 1 מסר כי הנשק שנתפס אצלו הוא נשק שהכין המשיב 3 וכי משיב 3 הגיע לתקנו והמשיב 1 ביצע ירי לכיוון הקיר בנוכחותו וירי נוסף לכיוון הקיר, לאחר שהמשיב 3 הלך, כבדיקה חוזרת. המשיב 1 טען כי לא תקף את הבחור הנכה. כשהוצג לו סרטון המתעד אותו ואת משיבים 2 ו-3 בגן אשכול, זיהה המשיב 1 את עצמו כמי שלבש חולצה ירוקה והחזיק בתיק אשר לדבריו הוא תיק מחשב.

בהודעתו מיום 16.1.22 מסר המשיב 1 כי עובר לאירוע התקיפה, נהג המשיב 3 להתהלך עם אקדח סיכות שהחביא על גופו.

בסרטוני שחזר שביצעו המשיבים 1 ו-2 עלה כי השניים הצביעו על המשיב 3 כמי שאחז באקדח במהלך אירוע התקיפה. המשיב 1 מסר כי ראה את המשיב 3 אחוז באקדח הדומה לאקדח שנמצא בביתו כשידיו כלפי מעלה אך לא שמע קול נפץ ולא ראה ירייה. המשיב 2 מסר כי ראה את המשיב 3 מכה באמצעות אקדח סיכות את הבחור הגדול (הכוונה ל- ג.ת) ומכוון את האקדח לעברו. בשלב זה הסיט המשיב 2 את ידו של המשיב 3 שאחזה באקדח משום שחשש שהמשיב 3 יירה.

בא כוח המבקשת טען כי המתלוננים לא הצביעו על מי מהמשיבים כאדם שביצע את הירי ולא ניתן לבסס על עדויותיהם את זהות היורה, היות ועדותם היא באשר לאירוע שהתרחש נגדם באופן מפתיע ואליים וארך שניות בודדות. מעדויותיהם של המתלוננים ניתן להסיק כי אחד משלושת המשיבים הוא היורה וממילא מדובר במעשה שבוצע בצוותא.

11. באשר לאישום השני, טען בא כוח המבקשת כי טענת בא כוח המשיב 3 להעדר ראיות המבססות קיומה של טביעת אצבע של המשיב 3 על גבי האקדח שנתפס בביתו של המשיב 1- שגויה, והפנה לאלה:

דו"ח פעולה מיום 4.1.22 שערך רס"ר ניסו אברהמי ולפיו בחיפוש שבוצע בביתו של המשיב 1 נמצא אקדח מאולתר שבנוי מאקדח סיכות ובתוך קנהו קיים תרמיל- סומן נא 20. כמו כן נתפסו 3 כדורי ירייה שלמים עם קליע ותרמיל כדור ירייה ללא קליע.

דו"ח בדיקת טביעת אצבע של החטיבה לזיהוי פלילי מיום 10.1.22 לפיו האקדח המאולתר עליו פיסות סרט דביק שקוף (סומן 1א) וגוף מתכתי של כלי עבודה אליו מחובר גליל מתכתי עליו סרט דביק שקוף (סומן 1ב) נבדק ועל גבי אחת מפיסות הסרט הדביק במוצג 1ב נמצאה טביעת אצבע שסומנה 1.0.

חוות דעת של החטיבה לזיהוי פלילי- מעבדה לזיהוי טביעות אצבע שערכה המומחית מיכל בית יוסף ביום 22.2.22 לפיה טביעת האצבע שסומנה 1.0 זהה לטביעת אגודל יד ימין של המשיב 3.

בא כוח המבקשת הפנה גם להודעתו של המשיב 1 מיום 6.1.22 אז מסר כי המשיב 3 הכין עבורו את כלי הנשק ולתמונה מתוך סרטון שנמצא במכשיר הטלפון הנייד של אשתו של המשיב 1 בה נראה המשיב 1 אחוז

באקדח (מזכר מיום 16.1.22 שערך רס"מ אושר הולצמן), וטען כי כל אלה יחד עם שתיקתו של המשיב 3 מספיקים על מנת לבסס את המיוחס למשיב 3 באישום זה.

באשר לטענת בא כוח המשיב 3 כי לא מדובר בנשק, הפנה בא כוח המבקשת לאלה:

דו"ח מעבדה לזיהוי פלילי מיום 5.1.22 לפיו התרמיל הוא בקוטר 0.22.

חוות דעת מעבדת נשק מיום 2.2.22 שערך רפ"ק פבל גיברץ לפיה אקדח הסיכות משמש כמנגנון הפעלה ונקירה, החפץ המתכתי משמש כקנה ובית בליעה המתאימים לתחמושת בקליברים 22, LR22, ארוך, 22 קצר, אקדח הסיכות והחפץ המתכתי נבדקו וירו את הכדור המפורק מתחמושת המעבדה.

חוות דעת מעבדת נשק מיום 20.2.22 שערך רפ"ק פבל גיברץ לפיה בשל סכנה למבצע הניסוי לא בוצעה בדיקה האם בכוחו של אקדח הסיכות להמית אדם היות והניסוי נעשה עם כדור מפורק ולא עם כדורים חיים יחד עם מדידת מהירות הקליע וחישוב אנרגיה.

חוות דעת מעבדה לזיהוי פלילי מיום 9.1.22 שערך רס"ב סרגיי בורוכוב לפיה בדירת המשיב 1 נמצאו שתי פגיעות בקיר החשודות כפגיעות ירי ובבדיקת נוכחות עופרת ונחושת התקבלה תגובה חיובית לנוכחות עופרת בחור מעל גבי הקיר המערבי בסלון, מימין לחלון בודד צמוד למסגרת החלון. ;

סרטון שנמצא במכשיר הטלפון הנייד של ציפורה, אשתו של המשיב 1, המתעד חורים בקיר (מזכר מיום 16.1.22 שערך רס"מ אושר הולצמן).

בהודעתה מיום 17.1.21 מסרה ציפורה כי נכחה בדירה בזמן שהמשיב 1 ירה לעבר הקיר והיא צילמה את זה.

בא כוח המבקשת טען כי מאחר והאקדח מושא האישום השני דומה לאקדח מושא האישום הראשון אשר מתוכו נורה קליע ופגע ברגלה של א.ח, די בכל האמור כדי להסיק שמדובר בנשק המסוגל להרוג אדם.

12. באשר לאישום השלישי ולטענות שהעלה הסניגור בעניינו, הפנה בא כוח המבקשת לאלה:

בהודעתו מיום 17.1.22 מסר המשיב 1 כי בתמונה שצולמה ביום 27.10.21 אשר נתפסה במכשיר הטלפון השייך לו והוצגה לו, בה מתועד הוא אחוז בכלי נשק, אישר המשיב 1 כי מדובר בתמונה שצולמה בביתו, טען כי מדובר בכלי נשק מאולתר רגיל השייך לחברו שמסרו לו למשמורת למשך יום אחד. המשיב 1 סירב למסור את זהותו של חברו בעל הנשק. בשלב זה נשאל המשיב 1 "למה החזקת את הנשק במגבת?" (שורה 30) והוא השיב: "כדי שלא יהיו עליו סימנים" (שורה 31). כשנשאל האם כלי הנשק שייך למשיב 3, השיב כי הוא שומר על זכות השתיקה. בהמשך, כשנשאל איך הגיע הנשק לביתו השיב: "בתיק עטוף אני לא זוכר את הצבע אבל הוא היה מרובע כהה אני לא זוכר בדיוק. הוא היה עטוף במגבת" (שורה 35). בהמשך, כשנשאל שוב האם הוא יודע למי שייך הנשק, השיב כי שייך למשיב 3, וכי הוא שהביא את הנשק לביתו על מנת שהמשיב 1 ישמור עליו "מקפיצות של משטרה". המשיב 1 מסר כי הוא יודע שמדובר בנשק שרכש המשיב 3 מירושלים להגנה עצמית וכי נהג להסתירו במקומות שונים. כשהוצגה למשיב 1 תמונות של הנשק, התיק והמגבת, השיב כי יכול להיות שבאלה מדובר אולם אינו בטוח. המשיב 1 אישר כי ביום בו צולמה תמונתו

אוחז בנשק היה זה היום בו המשיב 3 מסר לו את הנשק למשמורת. המשיב 1 מסר כי "יוסי כהן" המתגורר ברחוב בלפור "ליד הפינה המתוקה" הוא חבר משותף לו, למשיב 2 ולמשיב 3.

דו"ח פעולה מיום 12.1.22 שערך לוחם א' אורליק לפיו בחיפוש שערך מסביב לבית ברחוב בלפור 137 כניסה א' בבת ים הבחין בתיק צד בצבע כחול כהה מאחורי קיר ובתוכו שקית בד לבנה בתוכה מגבת בצבע סגול כהה העוטפת כלי ירייה בצבע שחור מסוג קארל גוסטב ובתוכו מחסנית. בתוך התיק נמצאו 2 כפפות לטקס לבנות, 3 כדורים 9 מ"מ,

דו"ח חקירת מעבדה לזיהוי פלילי מיום 13.1.22 שערך רס"ב שלמה הלבוס לפיו קיבל מוצגים לבדיקה: רובה, מחסנים ובתוכה 15 כדורים, 3 כדורים בתפזורת, תיק בצבע כחול ובתוכו שקית בד בצבע לבן ובתוכה מגבת בד רטובה בצבע אפור, זוג כפפות גומי בצבע לבן.

דו"ח מעבדת סימנים מיום 19.1.22 שערך רפ"ק אלן צייקובסקי לפיה בבדיקת תמונות של כלי נשק נמצאה התאמה מלאה בין כלי הנשק שנתפס ביום 12.1.22 לבין כלי הנשק שצולם במכשיר הטלפון של המשיב 1.

בא כוח המבקשת טען כי חוות הדעת באשר להתאמה בין תמונות כלי הנשק מאמתת את גרסתו של המשיב 1 כי מדובר בכלי הנשק שקיבל מהמשיב 3 וכי ידיעתו של המשיב 1 פרטים מוכמנים על אודות אופן החזקת הנשק על ידי המשיב 3, כשהוא עטוף במגבת ומצוי בתוך תיק מרובע, מהווה ראיה מחזקת.

דין והכרעה

13. בהתאם לסעיף 21 לחוק המעצרים, מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו בהליך העיקרי תלוי בהתקיימותם של שלושה תנאים ואלה הם: קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה; קיומה של עילת מעצר; והיעדר חלופה אשר הולמת את מטרת המעצר תוך פגיעה פחותה בנאשם. במסגרת זו ניתן לבדוק גם את האפשרות להורות על מעצרו של הנאשם בתנאי פיקוח אלקטרוני, או לבחון חלופות מעצר אחרות.

עניינה של החלטה זו הוא בשאלת קיומן של ראיות לכאורה ובבחינת קיומו של סיכוי סביר להרשעת המשיב 3 בביצוע העבירות המיוחסות לו: עבירות אלימות חמורות המהוות מעשה טרור והכוללות רכיב של מניע גזעני (אישום ראשון); עבירות של ייצור נשק וירי בנשק באזור מגורים (אישום שני); ועבירות של החזקה ונשיאה של נשק שלא כדין (אישום שלישי).

לאחר שעיינתי בראיות לכאורה ונתתי דעתי לטיעוני באות כוח הצדדים באשר אליהן, אני סבור כי יש בראיות אלה לבסס סיכוי סביר להרשעתו של המשיב 3 בכל העבירות המיוחסות לו במסגרת כל אחד משלושת האישומים.

14. על פי עובדות האישום הראשון, החליטו המשיבים לתקוף את ג.ת, לאחר שפנו אליו בשאלה וכשהשיב להם זיהו את מבטאו הערבי, ומתוך מניע לאומני- אידאולוגי, בשל מוצאו זה, במטרה לעורר פחד ובהלה בקרב

הציבור הערבי. בהמשך לכך, בעט המשיב 1 בחוזקה בראשו של ג.ת והיכה בראשו באגרופים. כש- ג.ת נפל לרצפה, היכו בו המשיבים כולם באגרופים ובעיטות תוך צעקות המתייחסות למוצאו הערבי. במקביל לכך, בעט אחד מהמשיבים ב- מ.ח אשר ישב על כיסא גלגלים מתוך מניע לאומני וגזעני בשל מוצאו הערבי. משיב 3 הוציא אקדח מאולתר וכיוונו לעבר ג.ת במטרה לירות בו. משיב 2, אשר הבחין בכך, הסיט את ידו של המשיב 3 במהלך הירי וקליע שנפלט מהאקדח פגע ברגלה של א.ח. המשיבים המשיכו להכות ב- ג.ת בעודו שרוע על הארץ, ולאחר מכן נמלטו מהמקום.

אין חולק בדבר קיומן של ראיות לכאורה באשר למעורבותו של המשיב 3 יחד עם המשיבים 1 ו-2 באירוע ובמעשי התקיפה שביצעו, כשהם פועלים בצוותא. המחלוקת היא בשאלת קיומן של ראיות לכאורה המבססות מניע לאומני- גזעני למעשי התקיפה ובשאלת מעורבותו של המשיב 3 כמי שהחזיק באקדח וביצע את הירי. בעניין אחרון זה, טען בא כוח המשיב 3 כי על פי עדויות המתלוננים, היה זה המשיב 2 המתואר כמי שחשב כיפה וכמי שאחז באקדח, בעוד שעדויותיהם של המשיבים 1 ו-2 לא היו אחידות וקוהרנטיות ולא ניתן לסמוך עליהן דבר. על כן לטענתו, יש לקבוע כי חלקו של המשיב 3 באירוע התקיפה הוא מינורי ולא כפי המיוחס לו בכתב האישום.

עבירות האלימות החמורות ובנוסף העבירה של נשיאת נשק שלא כדין, המיוחסות למשיבים באישום הראשון, הן עבירות שביצוען הנטען הוא בצוותא. סעיף 29(ב) לחוק העונשין קובע כי: **"המשתתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, הם מבצעים בצוותא, ואין נפקה מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או אם נעשו מקצתם בידי אחד ומקצתם בידי אחר"**. בהתאם לכך, אין להידרש לטענות בא כוח המשיב 3 על פיהן לא היה זה המשיב 3 אשר החזיק באקדח המאולתר וירה ממנו, שהרי בהעדר מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לביצוע התקיפה בצוותא, כשהמשיבים פעלו כגוף אחד ולמטרה אחת, ממילא חייב כל אחד במעשי האחר ובכל תוצאות התקיפה, לרבות אלה שנגרמו על ידי מעשי השותפים האחרים (ראו ע"פ 4791/20 **מדינת ישראל נ' טאלב** (26.11.20)). שאלות בדבר חלקו של מי מהמשיבים בייזום רעיון התקיפה ובדבר חלקו של מי מהמשיבים במעשי התקיפה, ראויות להתברר בהליך העיקרי. בשלב זה, יש לקבוע וניתן לקבוע כי קיימות ראיות המבססות את השתתפותו של המשיב 3 במעשי התקיפה כמבצע בצוותא. גם אם היה בסיס לטענה בדבר חולשה ראייתית בעניין החזקתו של המשיב 3 באקדח המאולתר וביצוע ירי באמצעותו במהלך אירוע התקיפה, ואינו סבור כך, הרי משהיה המשיב 3 מבצע בצוותא של התקיפה, חלקו במעשה היה פעיל ומהותי, ואין בחולשה הנטענת להפחית מאחריותו לעבירות המיוחסות לו, לרבות העבירה של גרימת חבלה ל- א.ח כתוצאה מהירי והעבירה של נשיאת נשק שלא כדין.

עם זאת ומעבר לצורך, אציין כי עדויות המתלוננים על זהות היורה באקדח מבוססות על תיאורים כלליים שאין בהם להצביע, כאחד, על זהות היורה: ג.ת מסר בעדותו כי "הבחור השמנמן" הוציא נפץ שהשמיע קול פיצוץ ונכנס לרגלה של א.ח; מ.ח טען כי "הבחור עם הכיפה" הוציא זיקוק, לחץ על ההדק ונשמע קול פיצוץ; ק.ס מסרה כי "הבחור השלישי" שאת פניו לא ראתה הוציא דבר מה שנראה כמו אקדח קפצונים בעל קנה ארוך ממנו יצא אור כתום ונשמע קול נפץ; א.ח מסרה כי "הבחור הנמוך" הוציא אקדח והחזיקו מאחורי גבו. כמו כן מסרה כי חבש כיפה אך גם מסרה כי כל השלושה חבשו כיפה. לעומת זאת, המשיבים 1 ו-2 מסרו שניהם כי המשיב 3 היה זה שאחז באקדח. גרסאותיהם באשר לאופן השימוש שעשה המשיב 3 באקדח ולזיכרונם בקשר לכך לא היו אחידות.

התשתית הראייתית הלכאורית הקושרת את המשיב 3 לאקדח המאולתר ולירי בו, מבוססת על גרסאותיהם של

המשיבים 1 ו-2 כי המשיב 3 היה זה שאחז באקדח. בא כוח המשיב 3 טען כי לא ניתן לבסס ממצא ראייתי לכאורי על עדויותיהם של המשיבים 1 ו-2 אשר לא היו אחידות באשר לשימוש שעשה המשיב 3 באקדח. טענה זו ראויה לבירור בהליך העיקרי. בשלב זה ולצורך הליך המעצר אין להידרש לשאלות של מהימנות ומשקל.

עוד מעבר לצורך ומשום שבא כוח המשיב 3 טען כי לא ניתן להרשיע את המשיב 3 על סמך עדות יחידה של שותפו לעבירה בהעדר תוספת ראייתית נדרשת בהתאם לסעיף 54א(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971, דהיינו- דבר לחיזוק. טענה זו מתעלמת משתיקתו של המשיב 3 לאורך כל חקירתו המספיקה, כשלעצמה, על מנת לענות על דרישה לחיזוק ראייתי בשלב זה.

בא כוח המשיב 3 טען כי לא קיימות ראיות בדבר קיומו של מניע לאומני וגזעני. בא כוח המבקשת הפנה בטיעוני התגובה לראיות בעניין זה. ראיות אלה כבר הוצגו לפני בעניינם של המשיבים 1 ו-2 וכבר קבעתי כי קיים קושי מסוים בעניין זה והדבר צריך להתברר במסגרת התיק העיקרי (ראו החלטתי מיום 28.2.22). גם לאחר עיון נוסף באותן ראיות, לרבות סרטוני השחזור, ובקשר לענייניו של המשיב 3 אשר שתק בחקירתו, אני חוזר על קביעתי בדבר קושי ראייתי למניע הנטען, וזאת אף בהתחשב בכך שלפי סעיף 2(א) לחוק המאבק בטרור: "**אין נפקא מינה אם המניע או המטרה המנויים בפסקאות (1) ו-(2) היו המניע או המטרה הבלעדיים או העיקריים למעשה או לאיום**".

15. על פי עובדות האישום השני, ייצרו המשיבים 1 ו-3 יחדיו כלי נשק הבנוי מאקדח סיכות, לו חובר צינור מתכת המשמש כקנה וכן ביצעו הם ירי מאותו כלי נשק בתוך דירתו של המשיב 1 ולעבר קיר הדירה.

אין חולק כי בחיפוש בדירתו של המשיב 1 נמצא אקדח מאולתר, מאותו סוג של אקדח מאולתר מושא האישום הראשון. המשיב 1 מסר בחקירתו כי האקדח המאולתר יוצר עבורו על ידי המשיב 3 ובוצעו בו שתי בדיקות ירי, האחת על ידי המשיב 1 בנוכחות המשיב 3 והאחת על ידי המשיב 1 בעצמו, שתיהן בדירתו. כמו כן קיימת חוות דעת מז"פ לפיה טביעת אצבע שנמצאה על סרט דביק שקוף שחיבר גליל מתכתי לגוף האקדח שייכת למשיב 3.

בא כוח המשיב 3 טען לכרסום ראייתי נוכח העובדה שטביעת האצבע של המשיב 3 נמצאה על סרט דביק ולעדותה של ציפורה, אשתו של המשיב 1, אשר לא הצביעה על מעורבותו של המשיב 3 בייצור הנשק ובביצוע הירי בו.

אני סבור כי המכלול הראייתי לאישום זה, הכולל את הממצאים הפורנזיים ואת עדותו של המשיב 1, מבסס את זיקתו של המשיב 3 לכלי הנשק המאולתר כמי שהיה מעורב בייצורו וביצע את ניסוי הירי ממנו כפי המתואר בכתב האישום. אין למצוא חולשה ראייתית משום העובדה שטביעת האצבע נמצאה על סרט דביק, ויש לזכור כי מדובר בסרט דביק שהיווה חלק מהנשק וחיבר בין שני גופים מתכתיים ממנו הורכב. שתיקתו של המשיב 3 בחקירתו מהווה חיזוק למכלול ראייתי זה.

16. על פי עובדות האישום השלישי, החזיק המשיב 3 בנשק מסוג תת מקלע מאולתר, שנתפס ברחוב בלפור 137 בבת ים במהלך חיפוש במקום שבוצע ביום 12.1.22 יחד עם מחסנית המכילה כדורים כשהוא עטוף במגבת ומצוי בתוך תיק וכן נשא את הנשק כשהעבירו אל ביתו של המשיב 1 למשמורת ביום 27.10.21 ועל מנת שלא ייתפס על ידי המשטרה.

בא כוח המבקשת טען לקיומן של ראיות לכאורה המבוססות על גרסתו המפלילה של המשיב 1 הקושר בין הנשק לבין המשיב 3, כמי שרכש אותו, החזיק בו ומסר לו אותו למשמורת, ועל חיזוקים מכוח ידיעתו של המשיב 1 פרטים מוכמנים על אופן החזקת הנשק ומכוח התאמה מלאה שנמצאה בין הנשק שנתפס לבין נשק שצולם על המשיב 1.

בא כוח המשיב 3 טען בתגובה כי אין מדובר בידיעה על פרטים מוכמנים, והזמין את בא כוח המבקשת לעיין בחקירת המשיב 1 מיום 12.1.22, כחמישה ימים קודם לחקירתו ביום 17.1.22, על ידי השב"כ, במהלכה הוצגו למשיב 1 תמונות של הנשק, המגבת והתיק המרובע.

ביום 17.3.22, לאחר שנשמעו טיעוני באי כוח הצדדים ביום 8.3.22, הגיש בא כוח המבקשת בקשה לתיקון עיקרי הטיעון בעניין זה, בה מסר כי לאחר שעיין בחקירתו של המשיב 1 מיום 12.1.22 על ידי השב"כ, מצא כי אכן וכפי טענת בא כוח המשיב 3, הוצגו למשיב 1 תמונה של הנשק מסוג קרלו ללא מגבת ותמונות של תיק מרובע. לפיכך, הודיע בא כוח המבקשת כי הפרט על אודות התיק המרובע אינו מהווה פרט מוכמן. יחד עם זאת טען כי במהלך אותה חקירה לא הוצגה למשיב 1 תמונה של מגבת ועל כן ידיעתו של המשיב 1 פרט זה מהווה ידיעה של פרט מוכמן.

בא כוח המשיב 3 טען בתגובה כי גם מסירת הפרט על אודות החזקת הנשק כשהוא עטוף במגבת אינה מהווה ידיעה של פרט מוכמן וכי מדובר בפרט "מושתל" שנמסר למשיב 1 במהלך חקירתו בתוך שאלה וקודם שהלה מסר את אותו פרט בעצמו.

לאחר שעיינתי בראיות אליהן הפנה בא כוח המבקשת, ובמיוחד בזיכרון דברים מחקירת המשיב 1 על ידי השב"כ ובהודעתו במשטרה מיום 17.1.22, אני סבור כי אכן קיים קושי בסיווג דברי המשיב 3 בשורה 35 להודעתו מיום 17.1.22 כידיעת פרטים מוכמנים גם בעניין היות הנשק עטוף במגבת, כאשר לתשובתו בעניין זה (שורה 35) קדמה השאלה "מדוע החזיק את הנשק במגבת?" (שורה 30). עם זאת, אני סבור כי לצורך קיומן של ראיות לכאורה, די בגרסת המשיב 1 לפיה הנשק מושא האישום השלישי שייך למשיב 3, אשר מסר אותו למשיב 1 למשמורת ביום 27.10.21 ובאותו היום צילם המשיב 1 את עצמו כשהוא אוחז בנשק. חיזוק לגרסה זו, במידה הנדרשת לשלב זה ובהליך המעצר, ניתן למצוא בחוות דעת מעבדת סימנים לפיה קיימת התאמה מלאה בין כלי הנשק שנתפס ביום 12.1.22 לבין כלי הנשק בתמונה שצילם המשיב 1 ביום 27.10.21 יחד עם שתיקתו של המשיב 3 בחקירתו.

סוף דבר

17. אני קובע, אפוא, כי קיימות ראיות לכאורה המבססות סיכוי סביר להרשעתו של המשיב 3 בעבירות הנשק המיוחסות לו במסגרת האישומים השני והשלישי ובעבירות האלימות והנשק המיוחסות לו במסגרת האישום הראשון ואולם אני סבור כי קיים קושי ראייתי מסוים לביסוס המניע הלאומני והגזעני הנטען.

ניתנה היום, כ"ח אדר ב' תשפ"ב, 31 מרץ 2022, בנוכחות

עמוד 18

הצדדים.